

Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander: 1921- september 1923 - 85

Olander, Valborg,

HS L 1:1

National Library
of Sweden

Solms 3 April 1923, på kvällen.

Min älskade!

Tack för det långa brevet! Jag
harer intet spår om de ätskiltige försä-
delser hara kommit min älskade
i handen. Men jag vill hoppas det.

Hela dagen har jag nu hållit
på mid stunden och finner allt "ganska
gott". Skriver nu i stor hast för att
fråga om du vill ha något brev till
Ranfö med i konvolutet, när jag
sedan skickar det hela.

Minna vägar äro sällan sådana
att de passa dig, men jag vill ändå
förelä, att du bifogade en promemo-
ria till den blivande Revisören
av innehåll att du önskar, det bönder,

friskare m. fl. Lala ett vulgärt språk,
som något skiljer sig från de lildrads,
samt att du tycker det verkar irrite-
rande, när på scenen det rådbäras
något skys dräkt, som ingen av de
nygjordande behåskar. Att du t. d.
har varit i Västlandsdialekten bara
fri att antyda, att det blir talas olika
av olika samhällsklasser. O. S. V.

Med arbete har man bara bestått i
att se till, att dina principer ha
tillämpats konsekvent. Jag tycker,
att det vore slöveri med pennningar och
tid att ta en kopia, när alltså så
tydligt och bristigt. Och mycket tyckad
tycker jag att det hela bör bli.

De teckningar, som komma
från Köpenhamn och Enda sidan

sända dig, äro stöfulla, tycker jag. Där
Rauft, läsa den också? Jag ämnar
^{behåra} ~~ta~~ mottagningsbrev på posten,
så att vi äro säkra på att Rauft
har fått manuskriptet.

Stuckars, stuckars du med alla dessa
utgifter och bekymmer! Du Birger! Vad
är det nu, som har hänt honom? —
Och så Helena och Apfelsiken.....

Vi skola hoppas, att Bengtsson
kan klara sig ett par år framtåt -
minstone.

Jag mindra så mycket på Backlund,
att han inte skryddar att gjuta den byst.
Om visa kritikern anmärkte ju, att det
hela var för smått, ansiktet för litt, och
den krympor ju lera alltmera i hop.

Intet roligt har jag att berätta.

Anna Holmquist förestod mig i går att följa
med på bio att se "Peter den Store". Det var roligt
att ätase alla dessa gemak i Åreml, som vi
vänder i egenom, men texten var den mest
djärva förvanskning av historien, som tackas
Kan.

De ha haft middelande från den Söderberg,
att hon kommer att vistas här ett par veckor
nu på våren. Sakut komma hon med på festen
då. "De" - det är Holmquisterna.

Jag hade sällskap av Eina Polheimen
ett par helgdagar. Den lärde mig en patience
som man blir ändå "betare" på än på
"Storkholm".

Nu sitter nog du vid Hargran. Jag
slutar och skickar Elsa med på posten
med detta. Att gata överdig, så många
stöd och tröst och hjälps! önskar din
Sg.